

تنها راه پیشبرد کشور استفاده از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های بخش خصوصی است*

۱.بخش خصوصی کیست؟ممکن است بدیهی به نظر برسد اما شاید بد نباشد به شکلی بنیادین این مفهوم را برای خودمان باز تعریف کنیم.بخش خصوصی تنها درصنعت،خدمات، کشاورزی خلاصه نمی‌شود. اگر رسانه‌ای بدون اتکا به منابع دولتی به تولید خبر و تحلی می‌پردازد هم بخش خصوصی است.اگر تولیدکننده‌ی محتوایی بدون استفاده از سرمایه دولتی در فضای رسانه‌ای کشور به فعالیت می‌پردازد هم بخش خصوصی است. همچنین اگر شرکت یاسازمانی بدون استفاده از منابع دولتی رویدادی فرهنگی یا ورزشی برگزار می‌کند هم بخش خصوصی به حساب می‌آید.این یعنی بنا بر همین گزاره از فرمایشات رهبری برای پیشبرد کشور می‌بایست از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های آن استفاده کرد.

۲.حالا بخش خصوصی چه کسی نیست؟۱۹ شاید پر سش عجیبی به نظر برسد!اما وقتی با شرایطی مواجه می‌شویم که روی کاغذ یا پشت تریبون توصیه می‌شود که بیشترین همراهی باید با بخش خصوصی صورت بگیرد، اما در عمل شاهد خلاف این هستیم؛ به نظر پاسخ به همین بدیهیات فضا را تا حدی برپایمان روشن کند. بخش خصوصی طبعاً شامل آن دسته از مدیرانی نیست که زمان زیادی در سازمانهای دولتی بوده‌اند و به واسطهٔ روابط و دست‌رسی‌ها ظرفیت‌افزایی کرده (۱) و با خروج از آن موقعیت تشکیلات خودشان را راه انداخته و سعی می‌کنند رقبا را به هر طریقی از مسیر تولید خارج کنند! آنها که از رانت ارتباطات و اطلاعات همچنان بهره می‌برند و به هر ترتیب سعی می‌کنند دیگران را پایین بکشند تا خودشان رشد کنند بعيد است بخش خصوصی حقیقی به شمار آیند!

۳. بنابه گزاره‌ای که از بیانات رهبری در تیترا این مطلب آمده، می‌توان گفت که پیشبرد کشور در گرو «استفاده» از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های بخش خصوصی است و نه عدم استفاده یا محدود کردن آن!به معنای این است که دولت (مدیر یا کارمند دولتی) نباید خود را رقیب بخش خصوصی بداند!به این معنی است که قوانین و ساز و کارها و روال‌های اداری باید کمک‌کنندهٔ بخش خصوصی و امر تولید باشند نه محدودکنندهٔ آن! به این معنی است که آن کارمند دولتی، خود را نه صرفاً یک شخص که نمایندهٔ دولت و حاکمیت بلدان و تصویر و اثری که از خود در ذهن ارباب رجوع می‌گذارد را در این مختصات ببیند و بسنجد.به بیانی دیگر یعنی تسهیلگر و سرعت‌دهنده و سازنده عمل کند نه بالعکس!بله، آفتور که بارها و بارها و در نشست‌های مختلف در فرمایشات رهبری ذکر شده، می‌بایست فکر اساسی برای برطرف کردن موانع صدور سریع مجوزها کرد. فکری که از یک نگاه محافظه‌کار و معمولی نشأت نمی‌گیرد. نگاهی که ساختارها را می‌شناسد و در عین حال قدرت و توان دیدن دور دست‌ها و چشم‌اندازهای روشن را هم دارد و کوتاه‌مدت و صرفاً سودجو نیست. نگاهی که اهل تغییر و انعطاف است، و این انتظار بیجایی نیست که مناطق آزاد می‌بایست از پیش‌قراولان تسهیلگری و همراهی بابخش خصوصی باشند. موانع مقابل بخش خصوصی در تمام زمینه‌ها از جمله فرهنگی و ورزشی از نگاه رهبری این گونه قابل رفع شدن است: **

- ☒عمل به سیاست‌های اصل ۴۴

- ☒اصلاح قانون و مقررات دولتی

- ☒پرهیز از نقش سرعت گیر از سوی دستگاه‌های دولتی و نظارتی باری، وقت عمل است. وقت اصلاح اموری که از مدار خارج شده‌اند.

و وقت پایبندی به نگاه و راه درستی که به آن تأکید شده است.

۴. باری، وقت عمل است. وقت اصلاح اموری که از مدار خارج شده‌اند. وقت پایبندی به نگاه و راه درستی که به آن تأکید شده‌است. در این بین برگزاری رویداد مارا تن بزرگ پازن کیش به عنوان نمونه‌ای می‌تواند دیده شود که مسئولان منطقه‌ای ضمن همیاری و همراهی با بخش خصوصی به هر ترتیب ممکن توانسته‌اند رویدادی آبرومند مطابق با استانداردهای جهانی برگزار کنند. این همکاری را باید مغتن شمرد، عمق بخشید و گسترش داد. امری که کیش و ایران زیبا بیش از پیش به آن نیاز دارند.

KHAMENEI.IR
**/

ویژه

کیش آمادهٔ میزبانی از فستیوال ۵۰۰۰ نفری مارا تن بزرگ پازن

سپما کوشان

در شرایطی که کشورهای همسایه سالهاست

با برگزاری رویدادهای ورزشی و فرهنگی در شهرهای بزرگ و کوچک به مقولهٔ برند شهر و کشور پرداخته و سرمایه‌گذاری جسدی انجام می‌دهند؛ برگزاری یک رویداد ورزشی فرهنگی اجتماعی و استمرار آن در کیلومترها آنسو تر چالش‌های خود را دارد. مارا تن بزرگ پازن کیش که حدوداً چهار سالی است پا گرفته و هر سال بر کیفیت اجرا و تعداد شرکت‌کنندگان آن هم افزوده شده در چشم‌انداز خود نگاهی جدی به مقولهٔ برندینگ جزیرهٔ کیش و ایران عزیز داشته و دارد.

این رویداد که با تعداد ۵۰۰ شرکت‌کننده کار خود را آغاز کرده بسود در پنجمین دورهٔ برگزاری خود به تعداد ۵۰۰۰ ورزشکار رسیده که در نوع خود منحصر به فرد است. تیم‌ها و کلوب‌ها دومیادنی در سراسر کشور این رویداد را در تقویم کاری خود گنجانده‌اند و از ماه‌ها پیش برای شرکت در آن برنامه‌ریزی می‌کنند و دوره‌های آمادگی را می‌گذرانند. از جملهٔ این تیم‌ها بچه‌هایی از سیستم و بلو چستان هستند که با حمایت مؤسسهٔ دویدن در

در نشست خبری مشترک خیریهٔ رعد و مؤسسهٔ پازن مطرح شد؛

مارا تن بزرگ کیش؛ مشارکت در خلق فرصت‌های برابر

ترجیح بر این بوده که به جای حمایت‌گیری صرف به بهبود کیفیت زندگی افراد کمک شود.

در بخش دیگری از این نشست آقای خانی مسئول تیم‌های ورزشی رعد به ارائه گزارشی از نحوهٔ آماده‌سازی و انتخاب ورزشکاران برای شرکت در مارا تن پرداخت و افزود که نقرات بر گزیده بعد از چند ماه تمرینات ویژه بدنسازی و سه مرحله رکوردگیری برای هر سه مسیر ۵-۱۵ و ۴۲ کیلومتر از بین حدود ۴۰ شرکت‌کننده انتخاب شده‌اند. او ضمن اشاره به چالش‌های تمرینی با توجه به شرایط جنگی کشور به رقابت در عین همدلی و رفاقت اعضا اشاره کرد.

مهری ذاکری و مهرداد صفری دو تن از شرکت‌کنندگان در مارا تن اسما ل به نمایندگی از اعضای تیم در این نشست حضور داشتند و ضمن اشاره به دشواری‌های مسیر مسابقه به بیان تجربیات خود از حضور در دوره‌های پیشین مارا تن کیش پرداختند. به گفته ایشان وجهی گرفتن از ورزشکاران و در عین حال الهام‌بخش بودن برای آنها از نکات مثبت و فراموش‌نشدنی مارا تن کیش برایشان بوده است. به گفته این ورزشکاران رکورد هر کدام از آنها در دوره بهبود فاحشی داشته که نشان از اثربخش بودن روند تمرینات و میزان آمادگی ایشان دارد.

در ادامه این نشست خبری و به پاسخ به سوال خبرنگار «اقتصاد کیش» درباره روند صدور مجوز برگزاری مارا تن کیش، پیام دبیاچ از اجتناب‌ناپذیر بودن طی شدن سیر قانونی مجوزها و نامه‌نگاریها از ارگانهای ناظر گفت و افزود: با توجه به ماهیت این رشته که ورزشکاران به زمان بیشتری برای برنامه‌ریزی جهت تمرین و سفر نیاز دارند اسریر در صدور مجوزها لازم است و کمک‌کننده خواهد بود چرا که وقتی فاصله صدور مجوز و قطعی شدن برگزاری رویداد و اعلام عمومی آن کم نشود هم به لحاظ اجرایی و هم امکان برنامه‌ریزی ورزشکاران کار سخت می‌شود.

در پایان مدیرعامل مجموعهٔ رعد و مدیر تیم‌های ورزشی آن ضمن دعوت به همراهی اظهار امیدواری کردند که با همکاری پازن و ورزشکاران بتوانند مطابق با استانداردهای جهانی از ویلچر سه چرخ حرفه‌ای و مخصوص مسابقات استفاده کنند که البته تهیهٔ آن هزینه بالایی دارد.

شاید عبارت سرمایه اجتماعی زیاد به گوشتان خورده باشد. اما سرمایه اجتماعی چیست؟ چه کار کردی دارد؟ چه نسبتی با حکمرانی دارد؟ و مردم و مناسبات اجتماعی چه نسبتی با آن دارند؟ و اساساً برگزاری رویدادی مثل مارا تن پازن کیش چه نقشی در افزایش سرمایه اجتماعی ایفا می‌کند؟ برای پاسخ به این سوالات به اندازه خواندن این متن حوصله کنید!

تعریف سرمایه اجتماعی

در یک نگاه کلی می‌توان گفت: سرمایه اجتماعی عمدتاً در سطح جامعه مدنی و از پایین به بالا (شبکه‌های مردم‌باهم) شکل می‌گیرد. سرمایه اجتماعی به شبکه‌های اجتماعی، روابط متقابل، هنجارها و اعتمادی اشاره دارد که همکاری و بین اعضای یک جامعه را تسهیل می‌کند. به بیان ساده‌تر سرمایه اجتماعی، "سرمایه‌ای" است که در "روابط بین انسان‌ها" نهفته است. همان‌طور که یک ماشین یک سرمایه فیزیکی و یک تحصیلات یک سرمایه اجتماعی، روابط متقابل، هنجارها و اعتمادی اشاره دارد که همکاری و بین اعضای یک جامعه را تسهیل می‌کند. به بیان ساده‌تر سرمایه اجتماعی، "سرمایه‌ای" است که در "روابط بین انسان‌ها" نهفته است. همان‌طور که یک ماشین یک سرمایه فیزیکی و یک تحصیلات یک سرمایه اجتماعی، روابط متقابل، هنجارها و اعتمادی بین مردم، یک سرمایه اجتماعی محسوب می‌شود.

اجزای اصلی سرمایه اجتماعی

سرمایه اجتماعی معمولاً از سه جزء کلیدی تشکیل شده است:

۱. شبکه‌ها: این هسته اصلی مفهوم است. یعنی ارتباطات و پیوندهای بین افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها. این شبکه‌ها می‌توانند رسمی (مانند انجمن‌های صنفی) یا غیررسمی (مانند گروه دوستان) باشند.

۲. اعتماد: مهم‌ترین "چسب" اجتماعی که شبکه‌ها را نگه می‌دارد، اعتماد است. اعتماد باعث می‌شود افراد با اطمینان با یکدیگر هم کاری کنند، زیرا انتظار دارند طرف مقابل رفتار متقابل و قابل پیش‌بینی داشته باشد. ۳. هنجارها و مقررات: اینها قوانین نانوشته و نوشته‌ای هستند که رفتار افراد در جامعه را هدایت می‌کنند. مهم‌ترین این هنجارها، معامله متقابل است؛ یعنی این باور که "اگر امروز من به تو کمک کنم، فردا تو (یا شخص دیگری) من به کمک خواهی کرد".

انواع سرمایه اجتماعی

معمولاً سرمایه اجتماعی را به دو دسته اصلی تقسیم می‌کنند:

• **سرمایه اجتماعی پیوندی:**

o مربوط به پیوندهای درون یک گروه همگن است (مثل اعضای خانواده، دوستان نزدیک، هم‌محلها).

o مانند یک سپر عمل می‌کند و برای حمایت عاطفی و بقا در شرایط سخت مفید است.

o مثال: وقتی یک نفر بیمار می‌شود، خانواده و دوستان نزدیک از او پرستاری می‌کنند.

• **سرمایه اجتماعی پل‌زن:**

تجربه

وقتی حواس‌مان به محیط زیست هم بود

منصوره شمس‌الهی

آن روز از صبح زود به عنوان داوطلب برای کمک به دوندگان در یکی از ایستگاه‌های مارا تن مستقر شدیم. چند ساعتی منتظر ماندیم تا زمان شروع مسابقه برسد. هوا رفته رفته روشن شد و گپ و گفت‌های دوستانه به پایان رسید و باید می‌آب و پروتئین را می‌چیدیم. چند دقیقه بعد سر و کله دوندگان خانم شروع شد.

دیدن ذوق و شوق و جدیت‌شان تو را به وجد می‌آورد. از روحیه دادن به آنها خودت هم کیف می‌کردی و از این که بخشی‌ی از این لذت جمعی هستی هم. قد و قواره و میزان آمادگی شرکت‌کنندگان از نحوهٔ دویدن‌شان هم مشخص بود.

برخی حرف‌های، بعضی نیمه‌آماتور و عده‌ای هم کاملاً مبتدی بودند. اتفاقاً دوست داشتی بیشتر به همین مبتدی‌ها روحیه بدهی. چند نفری هم که اضافه وزن زیادی داشتند و به کندی حرکت می‌کردند تحسین برانگیز و مترصد بود تا لحظه‌ها را شکار کند.

همین که تا اینجا آمده بودند و جرئت به خرج داده بودند کارشان مثال زدنی بود. توجه به شرکت‌کنندگان و تشویق کردن‌شان البته باعث نمی‌شد از کاری که باید انجام می‌دادیم غافل شویم. بااین که یکی از داوطلبان بدون این که خبر دهد یکهو غیبتش زد و دست‌تنها ماندیم اما تیم پزشکی همراه هم غیرت به خرج داد و با خانم پرستار سه نفر بودیم تا به دست بچه‌ها آب و پروتئین برسانیم. یکی از عکاسان خبری هم به جمع اضافه شده بود و مترصد بود تا لحظه‌ها را شکار کند.

برخی از دوندگان با مکتی کوتاه جلوی میز، خودشان بطری‌های

کوچک آب را بر می‌داشتند و برخی دیگر از دست ما می‌گرفتند. کمی که گذشت متوجه شدیم دوندگان بطری‌های آبی که کمی از آن را می‌نوشند

وسط راه پرت می‌کنند.

آن هم در دست در مسیری ساحلی که چند متر آن طرف‌تر دریافت.

انگار فکر اینچایش را نکرده بودیم. از آنجا که اولین ایستگاه قبل از پنج کیلومتر بودیم فرصت داشتیم تا حد فاصل رسیدن دونده‌ها بطری‌ها را پاکسازی کنیم. عکاس نیمچه اعتراضی به وضع محیط زیستی اطراف کرد و چند فریمی عکس گرفت.

دوست داوطلبی که در این سفر با او آشنا شده بودم انگار بهش

برخورده باشد بلند شد به جمع کردن بطری‌های پلاستیکی. کش‌های نوبی که پاش بود به چشم می‌آمد اما بدون توجه به خراب شدن‌شان از پی بطری‌هایی می‌رفت که باد هل‌شان می‌داد به سمت ساحل و دریا.

انگار با این حرکت به عکاس هم گفت حالا که دست تنهایم همه باید کاری کنیم. صرف عکس گرفتن از جاده‌ای پر از بطری پلاستیکی کمکی به محیط زیست نمی‌کند در این لحظه! باید کاری کنیم. جناب عکاس که تلاش ما را دید خودش هم وارد گود شد و شروع کرد به جمع کردن بطری و زباله. خلاصه آن روز چندین و چند بار چند متر آن حوالی و حتی چند متر دورتر از جایی که بودیم. دوندگان پاکسازی کردند. به بچه‌های ایستگاه‌های دیگر هم اطلاع دادیم که به فکر باشند.

هر بار هم سطل زباله‌ای که آن اطراف بود را هل می‌دادیم و بطری‌های پلاستیکی را در آن خالی می‌کردیم و آن محیط را تقریباً همان‌طور که تحویل گرفته بودیم، تحویل دادیم. از آن که توانستیم یک مسألهٔ پیش‌بینی نشده را با تدبیر حل کنیم به خودمان نمرهٔ خوبی دادم.

لذت این پاکسازی کم از دیدن دوندها حین دویدن نبود چرا که انگار ساحل و دریای کیش هم از ما راضی بودند؛ چون حواس‌مان بهشان بود.

مارا تن پازن کیش

و جذب سرمایه اجتماعی

o مربوط به پیوندهای بین گروه‌های مختلف اجتماعی است. مثل ارتباط بین یک انجمن دانشجویی با یک NGO محیط زیستی.

o مانند یک پل عمل می‌کند و برای دستیابی به اطلاعات جدید، فرصت‌ها و منابع بیرونی مفید است. مثال: آشنایی با فردی از یک صنف دیگر که شما را به یک شغل جدید معرفی می‌کند.

(گاهی نوع نسومی به نام سرمایه اجتماعی پیوندهنده (Linking Social Capital) نیز مطرح می‌شود که به ارتباط افراد و گروه‌ها با نهادهای قدرت و منابع رسمی مانند دولت و بانک‌ها اشاره دارد.)

فایده و کارکردهای سرمایه اجتماعی

وجود سرمایه اجتماعی بالا می‌تواند منافع زیادی برای جامعه و افراد داشته باشد:

• تسهیل همکاری و کاهش هزینه مبادله: وقتی اعتماد وجود دارد، نیاز به قراردادهای پیچیده و نظارت دائمی کمتر می‌شود.

• ارتقای سلامت، رفاه فردی: حمایت‌های عاطفی و اجتماعی شبکه‌ها، استرس را کاهش داده و سلامت روان و جسم را بهبود می‌بخشد.

• انتقال اطلاعات و فرصت‌ها: شبکه‌های اجتماعی، کانال‌های قدرتمندی برای انتشار اطلاعات درباره شغل، اخبار و فرصت‌ها هستند.

• تقویت دموکراسی و مشارکت مدنی: جامعه‌ای با سرمایه اجتماعی بالا، شهروندان فعال‌تر و پاسخگویی بیشتر نهادها را تجربه می‌کند.

• کاهش جرم و جنایت: در محله‌هایی که سرمایه اجتماعی بالا است، مردم برای نظارت بر محیط و جلوگیری از جرم بیشتر احساس مسئولیت می‌کنند (نظارت جمعی).

• توسعه اقتصادی: سرمایه اجتماعی بستری برای کارآفرینی، نوآوری و انجام پروژه‌های اقتصادی بزرگ فراهم می‌کند.

سرمایه اجتماعی یک منبع قدرتمند نامشهود است که مانند چسبب، اجزای جامعه را به هم متصل می‌کند. این مفهوم به ما یادآوری می‌کند که ثروت یک جامعه فقط در حساب‌های بانکی و کارخانه‌هایش نیست، بلکه در کیفیت روابط بین شهروندان نیز نهفته است. سرمایه اجتماعی چیزی است که با استفاده کردن از بین نمی‌رود، بلکه با استفاده صحیح تقویت نیز می‌شود.

نقش حکومت در ایجاد

یا تخریب سرمایه اجتماعی

حکومت می‌تواند بزرگ‌ترین متحد یا بزرگ‌ترین دشمن سرمایه اجتماعی باشد. یک حکومت خوب و پاسخگو مانند باغبانی است که با ایجاد محیطی امن،